

سازمان تحقیقات حقوق بشر...

«ص ۳»

اوضاع نابسامان قاضی های...

«ص ۲»

اوج زن ستیزی در حاکمیت طالبان و عدم توجه جامعه جهانی

«صفحه ۳»

طالبان؛ سیاست شدت یک قرن فارسی ستیزی

و دشمنی با مفاخر تمدن فارسی

نگاره مولانا جلال الدین محمد بلخی در شهر مزار شریف را تخریب کرده اند.

ادامه ص ۳

خبرگزاری زنان افغانستان: حکومت طالبان به شکل سیستماتیک فرهنگ و ارزش های اقوام غیر پشتون را حذف می کند. رییس دانشگاه تخار، به کارمندان زیر دست خود دستور داده است که از کلمه های چون؛ دانشگاه، دانشکده و دانش سرا استفاده نکنند. این کلمه ها بیگانه است و خلاف فرهنگ ملی دانسته می شود.

این در حالی است که بیشتر از نیمی مردم افغانستان فارسی تکلم می کنند و به زبان فارسی بلدیت دارند.

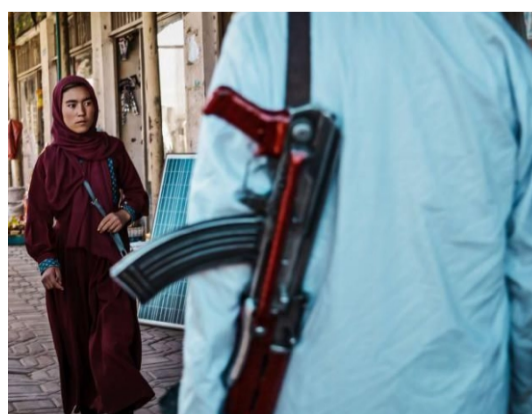
افزون بر این، براساس منابع، در این اواخر طالبان

در دو سال پسین،

دست کم ۲۷۰ تن زنان و دختران

در بامیان از سوی گروه طالبان

بازداشت شدند

منابع آگاه از ولایت بامیان می گویند از آغازین روز حکومت گروه طالبان بر افغانستان، طالبان محلی کم از کم ۲۷۰ تن دختران، زنان و جوانان را در این ولایت به بهانه های مختلف بازداشت کردند.

به گفته ی منابع بیشتر بازداشت شده گان دختران و زنانی بودند که از ولایت های کابل،

غزنی، بلخ و پروان به این ولایت سفر کرده اند.

طالبان هر چند در مورد آمار بازداشت شده گان چیزی نمی گویند، اما دادگاه عالی طالبان با نشر

اعلامیه تایید کرده بودند که ۴ زن و ۶ مرد را در

طول دو سال تسلط شان در بامیان به جرم عمل

نامشروع در دیدم عموم شلاق زده اند که یک

مورد آن به تازگی در ولسوالی شیبیر انجام شده است.

مرکز خبرنگاران افغانستان:

طی دو سال اخیر فشارها در برابر رسانه‌ها افزایش یافته است

مرکز خبرنگاران افغانستان در گزارش تازه‌ای گفته است که فشارهای حکومت طالبان بر رسانه‌های افغانستان افزایش یافته است.

این مرکز در گزارش شش ماه نخست سال ۱۴۰۲ خود گفته که فشار بر رسانه‌های مستقل، بازداشت خبرنگاران و تغییر شدید محتوای کاری افزایش یافته است.

براساس گزارش مرکز خبرنگاران افغانستان، طالبان با صدور ۱۳ دستور العمل مرتبط با کار رسانه‌ها نه تنها در کابل بلکه در ولایات نیز پروسه عادی کاری رسانه‌های آزاد مختل شده و و گزارش‌دهی آزاد با این دستورها پایان یافته است.

در گزارش مرکز خبرنگاران افغانستان آمده که در شش ماه اول سال جاری هجری شمسی، دست کم ۷۵ رویداد نقض آزادی خبرنگاران و رسانه‌ها توسط این مرکز ثبت شده که شامل ۳۳ مورد بازداشت و ۴۲ رویداد تهدید بوده و تقریباً اکثر بازداشت‌ها از سوی اداره استخبارات، اطلاعات و فرهنگ و امر به معروف دخیل بوده‌اند.

از سوی هم شماری از خبرنگاران می‌گویند شرایط کار تحت حاکمیت طالبان دشوار بوده و به سختی به کارشان ادامه می‌دهند.

آنان می‌گویند که با مشکلات

خبرگزاری زنان افغانستان: وقت که رژیم طالبان قدرت را در دست گرفتند حدود ۲۷۰ قاضی زن به وظیفه مشغول بودند، بیشتر آن‌ها در طی هرج و مرج که پس از تصرف قدرت توسط رژیم طالبان ایجاد شده بود فرار کرده و بسیاری از آن‌ها در کشورهای چون آلمان، کانادا، استرالیا و پاکستان زنده‌گی می‌کنند.

زهرای یکی از قاضی‌های زن در دوره کاری‌اش در ستره محکمه به محبوس کردن صدها ملیشه طالب که مرتکب حملات بمب‌گذاری شده بود و هزاران زندانی از جمله رهبران طالبان، قاچاقچی‌های مواد مخدر و

بلاخره اوضاع روحی من به شدت آسیب دیده بود اما باز هم بخاطر بیکه نان آور خانواده بودم تحمل می‌کردم اما بخاطر همین محدودیت‌ها بلاخره از طرف دفتر به من گفته شد یک همکار مرد به جای تو استخدام می‌کنیم و مجبور شدم کار را ترک کنم.»

شریفه (نام مستعار) یکی دیگر از خبرنگاران می‌گوید که: «وضعیت اطلاع‌رسانی برای خانم‌ها خیلی سخت و چالش برانگیز شده است. در دو سال اخیر مشکل کاری برای خانم‌ها بی‌نهایت افزایش یافته است. بعضی اوقات ساعت‌ها پشت دروازه‌ی یک ارگان می‌ایستم اما دریغ از پاسخ از سوی مسوولان.»

طالبان پس از تصرف قدرت محدودیت‌های بی‌شماری بر رسانه‌ها و کارمندان رسانه‌ای وضع کرده‌اند.

این گروه نخست از رسانه‌ها خواستند از نشر و پخش سریال‌های خارجی، موسیقی و اعلانات تجاری که در آن تصاویر زنان باشد، خودداری کنند.

در قوس سال ۱۴۰۰ و چند ماه پس از حاکمیت شان بر پوشش ظاهری خبرنگاران زن نیز محدودیت وضع کرده‌اند. سپس در ثور سال گذشته دستور داده‌اند که گوینده‌گان زن در تلویزیون‌ها چهره‌های خود را به گونه کامل بپوشانند.

او گفت که: «به کارم علاقه زیاد دارم، پس از اینکه طالبان آمدند، رادیو و سایت که در آن کار میکردم مسدود شد، شش ماه بیکار بودم، بعداً با یکی از رسانه‌های خارجی کار گرفتم، گاهی برای گزارش گرفتن آنقدر تحت فشار قرار می‌گرفتم که

ماه پیش مجبور شدم کار خبرنگاری را ترک کند. نادیده می‌گوید به دلیل علاقه زیاد که به کارش داشت، پس از تصرف افغانستان توسط طالبان به کارش ادامه داد، اما فشارهای روز افزون وی را ناگزیر به ترک کار کرد.

مسوولان و سخنگویان طالبان از خبرنگاران زن می‌خواهند که برای انجام مصاحبه همکاران مرد خود را بفرستند. نادیه (نام مستعار) خبرنگاری است که مدت چهار سال در بخش اطلاع‌رسانی در هرات فعالیت رسانه‌ای داشت، اما دو

گسترده‌ای مواجه بوده و از رسانه‌ها به شکل گروهی حذف شدند و وضعیت آن‌ها تحت حاکمیت گروه طالبان به شدت وخیم شده است. در شماری از ولایت‌ها نشر صدا و تصویر خبرنگاران زن از رسانه‌ها ممنوع شده و شماری از

می‌گویند برای آنان نجات از رژیم طالبان مهم‌ترین و شایسته‌ترین کار بوده که دریافت کرده‌اند.

افغانستان کشوری که با حاکمیت دوباره طالبان کرسی‌های قضات زن خالی احساس می‌شود و این قشر تحصیلکرده و محروم از حقوق شان مجبور به ترک خانه‌ها و کشورشان شدند. این در حالی است که رژیم طالبان اعلام کرده بود براساس قوانین شریعت مشاغل برای زنان مناسب نیست از جمله آنها نمی‌توانند در کابینه حضور داشته باشند و نمی‌توانند به عنوان قاضی کار کنند.

شده است و می‌گوید که ملیشه‌های طالبان بارها به خانه سابق آن‌ها یورش برده‌اند و تا حالا دستگیر نشده و جان سالم بدر بردند.

هم‌چنین نجمه یک قاضی پیشین که حالا در استرالیا زنده‌گی می‌کند، گفت که حدود بیشتر از ۵۰ قاضی زن هنوز در افغانستان گیرمانده‌اند و حدود ۳۰ تن از آن‌ها نیز در پاکستان به سر می‌برند که هر روز خطر اخراج شان وجود دارد.

با این حال تعداد کمی از قاضی‌های زن افغانستان توانسته‌اند به کشورهای چون استرالیا، کانادا و آلمان بروند،

جنایتکاران خشنی که با حکم من و همکارانم به زندان روانه شدند، از زندان آزاد شدند و می‌خواهند از من و همکاران قضایی‌ام انتقام بگیرند.

زهرای همراه با خانواده‌اش در یک محل مخفی زنده‌گی می‌کنند وی به خبرگزاری زنان افغانستان گفت: وقت رژیم طالبان قدرت را به دست گرفتند، دروازه‌های زندان را به روی مجرمین باز کردند، من از آن روز تاحال در ترس و هراس به سر می‌برم.

زهرای در گفتگوی تلفونی گفت: بارها شاهد دریافت پیام‌های مشکوک و حتی تهدید به مرگ

اوضاع نابسامان قاضی‌های زن زیر پرچم طالبان

اوج زن ستیزی در حاکمیت طالبان و عدم توجه جامعه جهانی

افغانستان نشان دهنده یک نقص جدی در توجه به حقوق بشر و برابری جنسیتی است. به نظر می‌رسد که جوامع بین‌المللی باید فشار بیشتری را برای رعایت حقوق زنان در افغانستان وارد کنند و از طالبان بخواهند که به زنان افغان حقوق بشری اساسی را اعطا کنند. همچنین، باید تلاش‌های بیشتری برای اطلاع‌رسانی به جامعه جهانی در مورد وضعیت زنان در افغانستان صورت گیرد تا فشار عمومی برای تغییرات مثبت ایجاد شود.

مورد می‌رسد. فرمان‌هایی که حق آزادی رفت و آمد، طرز لباس پوشیدن، سلوک و رفتار، دسترسی به آموزش، اشتغال، صحت، عدالت و حتا حق اعتراض و آزادی بیان زنان را محدود کرده است. با این وجود، جامعه بین‌المللی به‌طور کلی به اندازه کافی توجه نکرده است. بسیاری از کشورها و سازمان‌های بین‌المللی هنوز هم با طالبان همکاری می‌کنند یا حداقل توجه کافی به حقوق زنان در افغانستان نمی‌کنند. این نادیده گرفتن مسائل زنان در

معامله تجاری، حق لباس پوشیدن، تعلیم و کار از آنان گرفته شده است. نیم جامعه ما رسماً و طی فرمان‌های متعدد از زندگی اجتماعی بکلی حذف شده‌اند. گروه طالبان در طی دو سال آخر برای حضور زنان در تمام عرصه‌ها فرمان صادر کرده و محدودیت‌های فراوان وضع نموده‌اند. ریچارد بنت، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل متحد برای افغانستان گفته است که شمار این فرمان‌ها به بیش از ۵۰

خبرگزاری زنان افغانستان: در حال حاضر، زنان در افغانستان با حکومت جدید طالبان مواجه با تحریم‌های سنگین شده‌اند. طالبان از زنان می‌خواهد که از حضور در محل کار و تحصیل دختران خودداری کنند و این اقدامات باعث شده است که زنان افغان به شدت محروم شوند. طالبان یکی از زن‌ستیزترین گروه افراط‌گرای اسلامی‌اند که هنوز تاریخ شاهد آن است. در دوره اول حاکمیت طالبان در بخشی از افغانستان، در نخستین فرمان رهبری‌شان، زنان را مکلف به پوشیدن چادری اجباری کردند. در نظام طالبانی زنان حق تحصیل، حق کار، حق عکس گرفتن، حق آرایش کردن، حق نظر، حق گشت و گذار بدون محرم را مثل فعلاً نداشتند و هنوز هم با این افکار افراط‌گرایانه‌ی‌شان در صدد تطبیق این احکام هستند. به نظر طالبان، زن جنس دوم مرد است و عزت آن تنها ماندن در خانه می‌باشد. زنان در حاکمیت فعلی طالبان از همه حقوق انسانی و شرعی نیز محروم شده‌اند و آزادی گشت و گذار، سفر، رفتن به حمام، انجام

سازمان تحقیقات حقوق بشر؛ طالبان در دو سال گذشته به ۴۰۰ مورد قتل انتقام جویانه دست زده اند

نقض‌های جدی حقوق بشر در سرتاسر کشور وجود داشته است که زنان و کودکان نیز به دلیل وابستگی به افراد نظامی به قتل رسیده و یا مورد خشونت جنسی، آدم ربایی، اعمال شکنجه، ناپدید شدن و ازدواج‌های اجباری قرار گرفتند. این درحالیست که گروه طالبان در دو سال گذشته در برابر قتل‌های فراقانونی و نقض حقوق بشر حاضر به پاسخگویی نشده است و ارتکاب این جرایم را به سازمان‌های حقوق بشری انکار کرده‌اند. درحالیکه با قتل‌های زنجیره‌ای، کشتار افراد نظامی، هزاره‌ها و جامعه تشیع را هدف قرار داده‌اند.

سازمان تحقیقات حقوق بشر با نشر گزارش تحقیقی می‌گوید که گروه طالبان در دو سال گذشته به قتل‌های فراقانونی و انتقام جویانه دست زده‌اند که در نتیجه آن ده‌ها تن جای‌های‌شان را از دست دادند. این نهاد ۵۷۸ قربانی را در سرتاسر افغانستان شناسایی کرده که در معرض ۷۷۰ مورد نقض جدی حقوق بشر قرار گرفته‌اند. براساس یافته‌های این نهاد، از این میان ۴۰۰ تن آنان جان‌های خود را از دست دادند. سازمان تحقیقات حقوق بشر تصریح کرده است که گستره‌ی قتل‌های انتقام جویانه و سایر

طالبان؛ سیاست شدت یک قرن...

مولانا جلال‌الدین محمد بلخی که به رومی و خداوندگار بلخ نیز معروف است، از عرفای بزرگ بشری و از شاعران و مفاخر ادب و تمدن فارسی است؛ سه کشور، افغانستان، ایران و ترکیه، مولانا را متعلق به جغرافیای تمدنی و فرهنگی خود می‌دانند. طالبان پیش از این نیز، تابلوی دانشگاه بلخ را که به دو زبان فارسی و پشتو بود، تغییر دادند و واژه دانشگاه را حذف کردند. هفته گذشته نیز مولوی ضیاء الحق ضیاء کریمی، عضو طالبان که به‌عنوان رئیس دانشگاه بلخ منصوب شده است، مانع از برگزاری مراسم فارغ‌التحصیلی دانشجویان رشته زبان و ادبیات فارسی و امضای مدارک فارغ‌التحصیلی‌شان شد.

روز جهانی کودک؛

محرومیت کودکان از زندگی کودکانی‌شان در افغانستان

ازدواج اجباری داده است، او با ازدواج کردن از زندگی و بازی‌های کودکان‌اش محروم شد و دیگر نمی‌تواند با هم‌سن و سالانش بازی کند زیرا از نظر مردم او دیگر خانم خانه شده است. براساس یافته‌های نهاد «رواداری» فقر گسترده، مشکلات اقتصادی، محرومیت زنان از حق کار و تحصیل و سنت‌های موجود در افغانستان از عمده دلایل نقض حقوق کودکان در این کشور می‌باشد.

کشور افزایش یافته است. پس از حاکمیت طالبان در افغانستان کودکان زیادی از حقوق کودکان‌شان محروم گشته و به دلیل مشکلات اقتصادی و بیکاری کودکان دختر و پسر از حق تعلیم محروم شده‌اند، کودکان دختر زیر بار ازدواج‌های اجباری زود هنگام رفته و کودکان پسر به کارهای شاقه و طاقت‌فرسا رو آورده‌اند. آرزو کودک ۱۴ ساله‌ی است که به دلیل فقر از سوی پدرش تن به

همزمان با روز جهانی کودک و برخورداری کودکان از حقوق‌شان است، اما کودکان زیادی در سراسر افغانستان وجود دارد که نه تنها از حقوق یک کودک برخوردار نبوده بلکه مجبورند برای پیدا کردن لقمه نانی دست به کارهای شاقه بزنند. صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد به مناسبت روز جهانی کودک در شبکه اجتماعی ایکس نگاشته است «کودکان حق دارند بدون تبعیض زندگی کنند.» این در حالی است که نهاد حقوق بشری موسوم به «رواداری» در گزارشی در رابطه به نقض حقوق کودکان در افغانستان گفته، طی دو سال حاکمیت طالبان نقض حقوق اساسی کودکان از جمله ازدواج‌های اجباری و زود هنگام، اقدام به خودکشی و آزار جنسی در

International Children's Day;

Deprivation of children from their childhood life in Afghanistan

coincides with International Children's Day, but there are many children throughout Afghanistan who not only do not have the rights of a child, but also have to do hard work to find a morsel of bread.

On the occasion of International Children's Day, the United Nations Children's Fund (UNICEF) wrote on X social network, "Children have the right to live without discrimination." Meanwhile, in a report on the violation of children's rights in Afghanistan, the human rights

organization known as "Rawadari" said that during the two years of Taliban rule, violations of children's fundamental rights, including forced and early marriages, attempted suicide, and sexual abuse have increased in the country.

After the rule of the Taliban in Afghanistan, many children have been deprived of their rights as children, and due to economic problems and unemployment, girls and boys have been denied the right to education.

Arzoo is a 14-year-old

child who was forced into marriage by her father due to poverty. By getting married, she was deprived of her childhood life and games. She can no longer play with her peers because in the eyes of her people, she has become a housewife.

According to the findings of the Tolerance (Rawadari) Institute, widespread poverty, economic problems, women's deprivation of the right to work and education, and traditions in Afghanistan are the main reasons for the violation of children's rights in this country.

Germany's Axel Springer Freedom Foundation Awards this Year's Courage Award to Afghan Women

The Courage Award is one of the most important awards of the year in Germany, it is awarded annually to human rights activists in different fields by the Axel Springer Freedom Foundation. Germany's Axel Springer Freedom Foundation has announced that it has awarded this year's Courage Award to Afghan women. During a ceremony in Berlin, Germany, the Courage Award was presented to Roya Mahboob, one of the founders of the Afghan girls' robotics

team and an entrepreneur on behalf of Afghan women. This award is given to the women of Afghanistan, while under the rule of the Taliban for more than two years, women have been deprived of all their religious and human rights and freedoms, and they have not given up seeking justice and struggle in difficult and suffocating conditions, and have usually protested. They demand their rights and freedoms in the country.